

НА ВАРТІ РУБЕЖІВ ВІТЧИЗНИ

Важливу функцію в охороні українсько-білоруського кордону, який пролягає у межах Зарічненського району, ось уже 23 роки відіграє відділ прикордонної служби "Вичівка", військово-службовці якого щодня, щогодини, кожную хвилину несуть нелегку службу на передніх рубежах нашої Вітчизни, оберігаючи їх непорушність та охороняючи нас з вами. Відтак, напередодні професійного свята – Дня прикордонника, співрозмовник районки-начальник ВПС "Вичівка", капітан Федір Репков.

- Федоре Федоровичу, Ви лише недавно призначені на цю посаду, а отже і нова людина в районі. Які Ваші перші враження від Зарічненщини?
- Враження хороші – все-таки, це мої рідні, поліські краї, адже родом я теж з Полісся, з Новоград-Волинського, що на Житомирщині. А до цього, після закінчення Хмельницької прикордонної академії, служив, здебільшого, на західному кордоні – в Мукачівському та Мостиському прикордонних загонах. Власне, на посаду начальника ВПС "Вичівка" мене

люваного Вами прикордонного підрозділу. Які правопорушення найчастіше фіксуються на підконтрольній відділу ділянці кордону?

- Протяжність підконтрольної нам ділянки кордону становить 85 км. Ділянка досить велика, до того ж, частково заболочена, що вносить певні складності в нашу роботу. А найпоширенішими правопорушеннями на кордоні, згідно з результатами оперативно-службової діяльності відділу з початку цього року, є затримання по 203-й статті КУАП (порушення терміну перебування іноземцями на території України), виявлення технічно несправних паспортів, порушення прикордонного режиму – в основному, це знаходження осіб без документів у прикордонній смузі. Також були зафіксовані випадки порушення природоохоронного законодавства в прикордонній зоні, зокрема пов'язані з незаконним видобутком бурштину. Якихось більш значних порушень чи резонансних затримань на кордоні з початку року не було, що теж свідчить про певний результат роботи підрозділу.

наради прикордонні наряди і зміни заступають на чергування. Жоден з них немає свого постійного закріпленого на тривалий час місця служби: сьогодні патрулює зелену ділянку уздовж кордону, завтра – перевіряє документи в пункті пропуску, після-завтра – оглядає автомобілі. Так що на нинішньому етапі прикордонник має бути універсальним. Але служба наша полягає не тільки в патрулюванні вздовж лінії кордону, а й у роботі з мешканцями прикордонних сіл. Цією роботою у нас займаються, в основному, дільничні інспектори прикордонної служби, які закріплені у 7 сільрадах, приближених до кордону. Ось зараз, наприклад, разом з дільничними інспекторами ми проводимо профілактичні заходи з місцевим населенням щодо роз'яснення прикордонного законодавства, порядку перетинання державного кордону та інше. Відповідні заходи



ковослужбовців мають бойовий досвід служби у зоні АТО, в тому числі і я. Чимало з них нагороджені відомчими та державними нагородами. Загалом колектив хороший. А як буде далі –

призначили лише кілька днів тому, тож я ще не із всім повністю ознайомився. Але, тим не менше, уже встиг замітити, що у вас – чудовий, мальовничий край і щирі та відверті люди. Так що в цьому плані – все гаразд.

- А що Ви можете сказати про результати службової діяльності очо-

- З чого починається робочий день прикордонників відділу?

- Робочий день у нас починається з наради о 08³⁰ год., на якій персоналу доводяться конкретні завдання, удосконалюються навички, знання, роз'яснюються якісь новації тощо. І такі наради проходять щоденно. Після



здійснюємо її серед персоналу в цілому. Зокрема, зараз у нас введена в дію державна цільова програма внутрішньовідомчих заходів "Чисті руки" щодо формування доброчесної, антикорупційної поведінки військовослужбовців прикордонної служби. Основне гасло цієї акції – служити чесно і з чистою совістю, захищати кордон з честю, допомагати з відкритою душею. А результати цих заходів як позитивних, так і негативних, будемо доводити до відома громадськості та повідомляти в ЗМІ.

- Ви, напевне, вже встигли ознайомитися зі всіма своїми підлеглими. Що можете сказати про особовий склад відділу?

- Варто зазначити, що більшість наших прикордонників уже мають певний досвід служби. Є й такі, які прослужили на кордоні більше 10 років, тож можуть багато чому навчити своїх молодих колег, зокрема, з числа мобілізованих, які служать у ВПС "Вічівка" порівняно недавно. Також віднедавна у нас практично замінений весь офіцерський склад відділу, включаючи і моїх заступників. Ще слід зазначити, що понад двадцять наших війсь-

побачимо в процесі роботи. Плануємо і дещо оновити матеріально-технічну базу відділу. Зокрема, маємо отримати нову техніку європейського рівня - автомобілі підвищеної прохідності "Фольксваген" та "Рено". Адже нинішні транспортні засоби, які є в наявності відділу, а це автомобілі "УАЗ" та "Нива", вже досить застарілі. Звичайно, разом з оновленням технічних засобів будемо втілювати та застосовувати і нові підходи до охорони державного кордону. Якими вони будуть – покаже час.

- Що побажаєте своїм підлеглим на передодні професійного свята – Дня прикордонника?

- Перш за все хочу подякувати всім військовослужбовцям, хто сьогодні несе службу в нашому відділі, за їх нележку, але почесну працю і відданість прикордонним традиціям. Бажаю всім їм, а також ветеранам-прикордонникам, всім колегам, міцного здоров'я, мирного неба над головою, спокійної служби, всіляких життєвих гараздів та нових звершень у благодійній справі по охороні кордонів нашої Вітчизни.

Розмову вів Сергій Тишковець

ПРИКОРДОННИК З БОЙОВИМ ДОСВІДОМ

Старший сержант-контрактник Іван Гончар – один із тих прикордонників ВПС “Вичівка”, кому довелося зі зброєю в руках захищати український кордон в зоні проведення АТО. І хоч в розмові Іван виявився небагатослівним, все ж дещо повідав про себе і про свою службу. Родом він з села Берестя Дубровицького району. Прикордонну службу розпочав у 2011 році в пункті пропуску “Ягодин”, що на кордоні з Польщею. Потім пройшов навчання на рульового прикордонного катера на Одещині. Затим був направлений на службу у ВПС “Вичівка”. В зону АТО Іван Гончар потрапив у 2014 році, у складі зведеної мотоманеврової групи Луцького прикордонного загону.

- В зону АТО ми прибули колоною в 50 машин, - згадує прикордонник. – А службу там випало проходити у пункті пропуску “Маринівка”, що в Донецькій області на кордоні з Росією. Нині ця територія підконтрольна денеерівським бойовикам. Тоді ми були першими, хто вступив з ними у бій. Нас безперервно обстрілювали з різних видів зброї, здебільшого, з “Градів” та артилерії,

причому гатили також і з території Росії. Внаслідок таких тривалих обстрілів, від нашого пункту пропуску майже нічого не залишилось, були загиблі та поранені й серед особового складу. Я теж отримав там осколочне поранення в руку. Та до своїх назад ходу не було – ми на той час перебували вже в повному оточенні. Тож мене і ще одного пораненого прикордонника побратими зуміли переправити на територію Росії, а звідти, по периметру кордону, ми удвох дістались на сусідній наш український пункт пропуску, який ще діяв. Там нас доправили вже в Київ, у госпіталь...

Втім, про свій період служби в АТО мій співрозмовник не дуже хоче згадувати й не лише через свою природну скромність – видно, ці страшні спогади йому ще важко даються. Після лікування, прикордонник повернувся назад у стрій – у ВПС “Вичівка”, де нині несе службу на посаді водія. В минулому році, за проявлені відвагу і мужність при виконанні



службових завдань в зоні АТО, Указом Президента України Іван Гончар був нагороджений державною нагородою - медаллю “Захиснику Вітчизни”. Ось такі справжні, без перебільшення, герої і патріоти своєї справи, патріоти своєї країни, служать у відділі прикордонної служби “Вичівка”.

Сергій Тишковець